

ಶವದ ಸುತ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ

**ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕನಕಗಳ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಅರೆ
ಪ್ರಜಾಧಾರ್ಯದ ಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ತುತಿಪಟಲ ಅರೆ ವಚ್ಚರ ಅರೆ
ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡಲು ಪೂರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಹಗಲೋ ರಾತ್ರಿಯೋ,
ಕತ್ತಲೋ ಬಳಕೋ, ಆಕಾಶವೋ ಭೂಮಿಯೋ, ಮನಯೋ ಅಥಿಧಿ
ಗೃಹವೋಬಯಲೋ ಕೆಂಪೋ, ಎಲ್ಲಿದ್ದನೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಯಾವ ಲೋಕದ ಧೂಗಳೋ, ಮನುಷ್ಯರೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳೋ, ಎಲ್ಲೋ
ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳ ಮುಂದೆ ವಿಚಿತ್ರ
ಲೋಕಗಳ ತೆರದುಕೊಂಡವು. ನನ್ನ ಬೆಣಿನ ಹಿಂದೆ ನಿಥಾನವಾಗಿ ದೃಢವಾದ
ಎರಡು ರಕ್ಷಿತಗಳು ಮೂಡಿದವು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಅಧವಾ ವಿಮಾನಗಳಿಗೆ
ಇರುವತಹ ಒಂದು ಜಂಟಿ, ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬಾಲ ಸರಾಗವಾಗಿ
ಹೊರಹೊಮ್ಮೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡ ಹಾರಿಹೋಗಲು
ಸಜ್ಜಿಗಿಟ್ಟಿವು. ಇನ್ನೇನು ಬೆಂಟುಗುಡ್ಡ, ಕಾಡುಕರ್ಕವೆ ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ
ತೇಲಾಡುತ್ತ ಹಳ್ಳಿಯಂತೆ ಹಾರುತ್ತ ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಮಿದಿನ**

